

Царския синъ го не сдържало вече въ замъка. Като се раздѣлилъ съ царската дъщеря, той прибързалъ да иде да дири змеевото сърце. Вълкътъ го чакалъ прѣдъ вратата. Щомъ видѣлъ царския синъ, той казалъ: «Качи се отгорѣ ми, азъ зная,

къдѣ ще идѣшъ!». И той тичалъ стрѣмглаво прѣзъ планини и долини, прѣзъ хълмове и пропасти, къмъ неизмѣримото море. Когато най-сетнѣ царскиятъ синъ стигналъ до морето, разбралъ, че не ще може да иде на острова, защото нѣмало лодка. Но